

messcherpe bewoordingen beschrijft hij de implosie binnen internet van het archief – het bijhouden van het verleden, zoals in het museum – en daarmee van de mogelijkheid om het nieuwe te onderkennen tegenover het oude(re). Even treffend, ja dodelijk is 's mans kritiek op de gangbare identiteitskunst. Artiesten kunnen nooit een groep representeren, enkel zichzelf – maar dat weigeren feministische of postkoloniale kunstenaars juist. Ze willen in hun artistieke praktijk ook geen andere worden, enkel concrete anderen ('the other guy') veroordelen. Het nettoresultaat is kunst die geen nieuwe verschillen in cultuur of samenleving injecteert, maar daarbinnen bestaande onderscheidingen klakkeloos reproduceert.

Het slotessay van Suhail Malik over 'ContraContemporary' is een intellectuele tour de force. Ook hij heeft het niet zozeer over kunst, maar vooral over hedendaagsheid in het algemeen. De eerst op tafel gelegde kaarten ogen bekend: moderniteit is synoniem met de verwachting van vooruitgang, hedendaagsheid met de posthistorische ervaring dat ondanks een permanente vernieuwing van alles echte verandering uitblijft. Deze conditie van 'defuturity' of een 'depleted modernity' komt neer op 'the contemporaneity of additive yet progress-less anthropogenic experience' die nu al een tijdje bekendstaat als postmoderniteit. We leven echter tegelijkertijd in een 'contra-postmoderniteit' die ook 'tegen-modern' en 'contra-hedendaags' is. In de werelden van Big Data en financiële speculatie of – in een heel ander register – de modellering van klimaatveranderingen wordt de onbekende toekomst onophoudelijk (her)berekend met het oog op winst en verlies, in brede zin. Binnen dit 'speculatief tijdscomplex', dat koerst op breed vertakte digitale netwerken die de aardbol omspannen, fungeren toekomstverwachtingen niet als een horizon, maar veeleer 'as the present and actual premise of (...) current technical, economic, social, and symbolic operations'. Terwijl de postmoderniteit à la Frederic Jameson bijvoorbeeld vooruitgang noch toekomst kent en de gevangene is van een eeuwig nu, is de contra-hedendaagsheid verzadigd van 'toekomstigheid' – of juist: van een in het heden (her)berekende 'futurity' die evenmin vooruitgang kent en de toekomst gelijkstelt met een thans ingeschatte kans dat X en niet Y zal gebeuren. Net als binnen de genormaliseerde postmoderniteit is ook in deze contra-conditie geen plaats voor het nieuwe in de zin van het onvoorspelbare, een 'toekomstigheid' die letterlijk toekomt, ons overkomt en niet ons toebehoort. Politiek én kunst moeten volgens Malik daarom gaan voor een nieuwheid die het toekomstige opnieuw mogelijk maakt. **Rudi Laermans**

→ Thijs Lijster (red.), *The Future of the New. Artistic Innovation in Times of Social Acceleration*, verscheen in 2018 bij Valiz, ISBN 9789492095589.

Nieuwsberichten

Witte de With hernoemt expositiezaal. In 2017 riepen actievoerders in een open brief het Rotterdamse Kunstcentrum Witte de With op om van naam te veranderen. Aanleiding was *Cinema Olanda*, een platform dat deel uitmaakte van het kunstproject waarmee Wendelien van Oldenborgh dat jaar Nederland op de Biënnale van Venetië vertegenwoordigde. Daarbij legde cultuurcriticus Egbert Alejandro Martina de vraag op tafel hoe 'een wit instituut een kritisch programma kon maken onder de naam van een koloniasator'. De naam van de instelling, die in 1990 werd opgericht, was simpelweg gebaseerd op de ligging aan de Witte de Withstraat. De straat werd in 1871 vernoemd naar de zeventiende-eeuwse marineofficier Witte Corneliszoon de With (1599-1658), die toen (en nog lang daarna) als een nationale held werd beschouwd. De With was onder meer vlootvoogd bij de VOC en nam deel aan gewelddadige expedities zoals de verwoesting van Jakarta in 1619. Ook leidde hij een 'hongi-tocht' op Ambon, waarbij kruidnagelplantages werden vernield om het monopolie voor de VOC te behouden. De hele kwestie leidde tot de beslissing bij Witte de With om de naam van de instelling op termijn te veranderen. Voorlopig is het nog niet zover, maar een hernoeming van de tentoonstellingsruimte 'Zonder titel' tot 'Melly' op de begane grond, moet alvast in dit kader van dekolonisatie begrepen worden. De ruimte zal een multifunctionele plek zijn, met programma's die actieve betrokkenheid van het publiek beogen, zoals een project voor collectief leren. De naam Melly werd voorgesteld door een groep jonge Rotterdamers die deelnamen aan een werk-leertraject bij Witte de With, en verwijst naar het kunstwerk *Melly Shum Hates Her Job* van kunstenaar Ken Lum, een affiche die in opdracht van Witte

Ken Lum, *Melly Shum Hates Her Job*, 1990 (met dank aan de kunstenaar)

de With werd gemaakt en sinds 1990 te zien is op de gevel van het gebouw. Met dit werk wilde Ken Lum gemeenschappelijke emoties rondom arbeidsomstandigheden en sociale mobiliteit ter sprake brengen. De nieuwe naam symboliseert meer in het algemeen de aandacht die de instelling wil besteden aan collectieve ervaringen vanuit verschillende perspectieven. Melly moet de diversiteit van de stad Rotterdam en de rijkdom ervan benadrukken. Het proces dat aan de hernoeming vooraf is gegaan, was volgens de instelling inspirerend voor het lopende onderzoek naar een nieuwe naam voor de instelling. (wittedewith.nl)

Kunsthall Gent opent filmzaal. Kunsthall Gent huldigt op vr 24 mei om 19u haar filmzaal in met het gratis openingsprogramma *Spaces of Cinema*. Naast een performance van de Italiaanse Teresa Cos wordt *La Région centrale* van de Amerikaan Michael Snow getoond. De filmzaal is ondergebracht in het priesterkoor van de zaalkerk van het voormalige Caermersklooster. De ruimte zal niet enkel gebruikt worden voor filmvertoningen, maar ook voor lezingen. Ze zal ook de nieuwe uitvalsbasis zijn van Art Cinema OFFoff, het Gentse platform dat experimentele film en audiovisuele kunst programmeert. (kunsthall.gent en offoff.be)

Opbouw filmzaal Kunsthall Gent, foto Michiel De Cleene

ROMA PUBLICATIONS	ROMA PUBLICATIONS	ROMA PUBLICATIONS	ROMA PUBLICATIONS	ROMA PUBLICATIONS	ROMA PUBLICATIONS	ROMA PUBLICATIONS	ROMA PUBLICATIONS	ROMA PUBLICATIONS	ROMA PUBLICATIONS
362	Inge Meijer	The Plant Collection	112 p	21 x 29,7 cm	€ 28,00	ISBN 9789492811530	2019		
361	Walid Raad	Better be watching the clouds / I want to be able ...	28 p	21 x 29,7 cm	€ 19,50	ISBN 9789492811554	2019		
360	Katinka Bock	Tomorrow's Sculpture	400 p	21,5 x 29 cm	€ 42,50	ISBN 9789492811523	2019		
359	Suki Seokyeong Kang	Black Mat Oriole	240 p	22 x 29 cm	€ 32,00	ISBN 9789492811547	2019		
358	Misha de Ridder	high up close by	84 p	24 x 34 cm	€ 45,00	ISBN 9789492811561	2019		
357	Geert Goiris	World Without Us	172 p	21,3 x 25,5 cm	€ 40,00	ISBN 9789492811578	2019		
356	Marc Nagtzaam	Regular Features (Vol. I-X, 1992-2019)	272 p + 23 inserts	21,1 x 27,9 cm	€ 45,00	ISBN 9789492811448	2019		
355	Jan Kempenaers	Belgian Colonial Monuments	72 p	22 x 22 cm	€ 24,00	ISBN 9789492811509	2019		
354	Erik van der Weijde	Bollenveld	32 p	17 x 24 cm	€ 12,50	ISBN 9789492811493	2019		
353	Ari Marcopoulos	Entropy	64 p	24 x 33 cm	€ 25,00	ISBN 9789492811486	2019		
352	Silke Otto-Knapp	Bühnenbilder	128 p	22 x 28 cm	€ 30,00	ISBN 9780996524131	2019		
349	Shirin Sabahi	Pocket Folklore	196 p	14,5 x 21,5 cm	€ 25,00	ISBN 9789492811455	2019		